

Cauza C-37/20**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

24 ianuarie 2020

Instanța de trimitere:

Tribunal d'arrondissement (Luxemburg)

Data deciziei de trimitere:

24 ianuarie 2020

Reclamant:

WM

Pârât:

Luxemburg Business Registers

I. Obiectul procedurii principale

- 1 La 5 decembrie 2019, reclamantul WM a chemat în judecată grupul de interes economic Luxembourg BUSINESS REGISTERS (denumit în continuare „G.I. E. LBR”) la tribunal d'arrondissement de Luxembourg [Tribunalul Districtual din Luxembourg] pentru a obține modificarea deciziei G.I. E. LBR din 20 noiembrie 2019. Această decizie respingea cererea reclamantului de limitare pentru o perioadă de 3 de ani a accesului la informațiile care îl privesc, în legătură cu calitatea sa de beneficiar economic al societății civile imobiliare YO, exclusiv la autoritățile naționale, la instituțiile de credit și la instituțiile financiare, precum și la executorii judecătorești și la notarii care acționează în calitate de funcționar public.
- 2 Tribunal d'arrondissement de Luxembourg [Tribunalul Districtual din Luxembourg], instanța de trimitere, este chemat să răspundă la întrebarea dacă WM îndeplinește condițiile legii pentru ca accesul la informații privind calitatea sa de beneficiar economic al societății civile imobiliare YO să fie limitat.

II. Cadrul juridic

1. Dreptul Uniunii

- Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE
- 3 Potrivit considerentelor (14)-(16) și (36)¹ ale Directivei 2015/849, cu modificările ulterioare:

„(14) Deținerea unor informații corecte și actualizate privind beneficiarul real este un factor-cheie în depistarea infractorilor care, altfel, și-ar putea ascunde identitatea în spatele unei structuri de societate. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că entitățile înregistrate pe teritoriul lor în conformitate cu dreptul intern aplicabil obțin și dețin informații adecvate, corecte și actuale cu privire la beneficiarul lor real, pe lângă informațiile de bază, cum ar fi denumirea și adresa societății și dovada înregistrării și proprietarul legal. În vederea consolidării transparenței, pentru combaterea utilizării abuzive a entităților juridice, statele membre ar trebui să se asigure că informațiile cu privire la beneficiarii reali sunt stocate într-un registru central situat în afara societății, în deplină conformitate cu dreptul Uniunii. Statele membre pot utiliza în acest scop o bază de date centrală care colectează informații privind beneficiarii reali, sau registrul comerțului sau orice alt registru central. Statele membre pot decide ca entitățile obligate să fie responsabile pentru completarea registrului. Statele membre ar trebui să se asigure că informațiile respective sunt puse la dispoziția autorităților competente și a unităților de informații financiare în toate cazurile și sunt furnizate entităților obligate atunci când acestea din urmă iau măsuri de precauție privind clientela. Statele membre ar trebui, de asemenea, să se asigure că altor persoane care pot demonstra un interes legitim în ceea ce privește spălarea banilor, finanțarea terorismului și infracțiunile premergătoare conexe, cum ar fi corupția, infracțiunile fiscale și fraudă, li se acordă acces la informații privind beneficiarii reali, în conformitate cu normele privind protecția datelor. Persoanele care pot demonstra un interes legitim ar trebui să aibă acces la informații privind natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut constând în ponderea sa aproximativă.

(15) În acest scop, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea, în temeiul dreptului intern, să permită un acces care să fie mai amplu decât cel prevăzut în temeiul prezentei directive.

¹ Nota traducătorului: se citează în realitate considerentul (36) al Directivei 2018/843, iar nu considerentul (36) al Directivei 2015/849.

(16) Accesul în timp util la informații privind beneficiarii reali ar trebui asigurat prin modalități care să evite orice risc ca societatea în cauză să fie avertizată.

[...]

(36) În plus, cu scopul de a asigura o abordare proporțională și echilibrată și de a garanta drepturile la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să prevadă, în circumstanțe excepționale, excepții de la divulgarea și accesul la informațiile privind beneficiarii reali din registre în cazul în care informațiile respective ar expune beneficiarul real unui risc disproporționat de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare. [...]"

- 4 Articolul 30 alineatul (9) din Directiva 2015/849, cu modificările ulterioare, prevede:

„În circumstanțe excepționale care urmează să fie stabilite în dreptul intern, în cazul în care accesul menționat la alineatul (5) primul paragraf literele (b) și (c) ar expune beneficiarul real unui risc disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare sau în cazul în care beneficiarul real este un minor sau în stare de incapacitate juridică, statele membre pot prevedea o excepție de la acest acces pentru toate sau o parte din informațiile privind beneficiarul real, de la caz la caz. Statele membre se asigură că aceste excepții sunt acordate pe baza unei evaluări detaliate a caracterului excepțional al circumstanțelor. [...]"

2. Dreptul național

- 5 Directiva 2015/849 a fost transpusă în dreptul luxemburghez prin Legea din 13 ianuarie 2019 de instituire a unui Registru al beneficiarilor reali.
- 6 În temeiul articolului 15 alineatul 1 din Legea din 13 ianuarie 2019:

„O entitate înregistrată sau un beneficiar real poate solicita, de la caz la caz și în următoarele circumstanțe excepționale, pe baza unei cereri motivate corespunzător adresate administratorului, limitarea accesului la informațiile menționate la articolul 3 exclusiv la autoritățile naționale, la instituțiile de credit și la instituțiile financiare, precum și la executorii judecătorești și la notarii care acționează în calitate de funcționar public, în cazul în care acest acces ar expune beneficiarul real unui risc disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare sau în cazul în care beneficiarul real este un minor sau în stare de incapacitate juridică.”

III. Situația de fapt

- 7 Reclamantul WM este beneficiarul economic al unui număr de 35 de societăți comerciale și al societății civile imobiliare YO. Fiecare societate a solicitat ca

accesul la aceste informații, astfel cum sunt definite la articolul 3 din Legea din 13 ianuarie 2019, să fie limitat în ceea ce îl privește pe reclamant, în conformitate cu articolul 15 din aceeași lege, întrucât divulgarea acestor informații l-ar expune pe el și familia sa în mod grav, real și actual „unui risc disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare”. Cererile respective au fost respinse prin decizii ale G.I. E. LBR din 19 și din 20 noiembrie 2019, decizia privind societatea civilă imobiliară YO datând din 20 noiembrie 2019.

IV. Argumentele părților

I. WM

- 8 Reclamantul afirmă că funcția sa de mandatar social al unor societăți comerciale care își desfășoară activitatea la nivel internațional sub denumirea XN îi impune să efectueze deplasări regulate în țări cu regimuri politice instabile și expuse unei infraționalități semnificative de drept comun de natură să creeze în privința sa un risc important de răpire, de sechestrare, de violențe și chiar de moarte. Riscul ar fi și mai mare în cazul în care s-ar divulga faptul că ocupă o funcție de conducere și este beneficiar economic al unei persoane juridice, întrucât această calitate ar da naștere unei prezumții de proprietate asupra acestor persoane juridice, iar o tentativă de sustragere de fonduri în defavoarea sa ar fi cu atât mai lucrativă. Aceste circumstanțe obligă reclamantul, printre altele, să recurgă la o protecție personală prin gardă de corp și să încheie o poliță de asigurare specială pentru a acoperi riscul de răpire ale cărei prime ar crește considerabil în cazul în care calitatea sa de beneficiar economic al societăților în cauză ar fi dezvăluită public.
- 9 Reclamantul invocă două argumente în susținerea cererii sale.
- 10 Pe de o parte, protecția acordată de lege prin posibilitatea de a limita accesul la informații privind calitatea de beneficiar economic ar trebui apreciată nu în raport cu persoanele juridice, ci în raport cu persoana beneficiarului economic. O altă abordare ar denatura sensul legii și noțiunea de beneficiar economic. Prin urmare, ar trebui să se verifice dacă beneficiarul economic este expus, în această calitate, unui risc mai ridicat. Ar fi lipsit de relevanță faptul că, în speță, societatea civilă imobiliară YO nu are o activitate deosebit de expusă sau care generează în sine un risc crescut.
- 11 Pe de altă parte, calitatea de beneficiar economic ar trebui examinată în raport cu toate persoanele juridice în cadrul cărora reclamantul are această calitate, iar nu numai în raport cu societatea civilă imobiliară YO. Posibilitatea de a limita accesul la informații se acordă în considerarea unui risc subiectiv la care este expusă o anumită persoană în calitate de beneficiar economic al unei persoane juridice. Ar fi acordată o protecție indivizibilă care acoperă toate entitățile în cadrul cărora o persoană fizică are calitatea de beneficiar economic în cazul în

care această persoană fizică beneficiază de protecția respectivă în raport cu una dintre aceste entități.

1.2 G.I. E. Luxemburg Business Registers

- 12 G.I.E LBR consideră că situația reclamantului nu îndeplinește cerințele legii.
- 13 Acesta subliniază filosofia generală a textelor Uniunii Europene aflate la baza Legii din 13 ianuarie 2019 și care ar consta în garantarea unui acces cât mai amplu posibil la informații privind identitatea beneficiarilor economici ai persoanelor juridice. Articolul 15 din Legea din 13 ianuarie 2019 ar trebui, ca derogare de la principiul general, să fie interpretat în mod restrictiv.
- 14 G.I. E. LBR contestă că WM se poate prevala atât de „circumstanțe excepționale”, cât și de o expunere „unui risc disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare”, după cum prevede legea.
- 15 În ceea ce privește noțiunea de „circumstanțe excepționale”, în opinia G.I. E. LBR, condițiile materiale în care reclamantul își desfășoară activitatea sau situația averii beneficiarului economic nu sunt circumstanțe excepționale, întrucât a admite contrariul ar conduce la faptul că numeroase persoane ar putea beneficia de derogarea prevăzută la articolul 15 din Legea din 13 ianuarie 2019 și ar lipsi-o pe aceasta în mare parte de conținut.
- 16 În ceea ce privește noțiunea de „risc”, G.I. E. LBR arată că riscul respectiv trebuie să fie grav, real, actual și să privească efectiv persoana beneficiarului economic. Acesta contestă că accesul la informațiile privind calitatea lui WM de beneficiar economic al societății civile imobiliare YO „ar determina o creștere mai mult decât proporțională a riscurilor suportate de beneficiarul economic”. Mai precis, G.I. E. LBR contestă posibilitatea de a deduce concluzii cu privire la situația averii beneficiarului economic sau că, presupunând că se poate deduce de aici o situație cu privire la avere, acest lucru ar putea genera o creștere mai mult decât proporțională a riscurilor suportate.
- 17 În plus, G.I. E. LBR arată că WM figurează, în ceea ce privește societatea civilă imobiliară YO, în registrul comerțului în calitate de asociat și că noțiunea de asociat s-ar identifica în general cu aceea de beneficiar economic. Or, informațiile care figurează în registrul comerțului ar fi oricum accesibile în mod public, astfel că limitarea accesului la informațiile privind calitatea de beneficiar economic nu ar fi de niciun interes pentru reclamant.
- 18 G.I. E. LBR precizează și că motorul de căutare conectat la registrul beneficiarilor economici nu ar permite să se efectueze căutări pornind de la numele beneficiarilor economici, ci doar să se selecteze persoane juridice pentru a se verifica identitatea beneficiarilor economici ai acestora. Adaptarea sistemului său nu ar permite, așadar, cu excepția situației în care se depun eforturi semnificative,

să se identifice toate structurile în care o persoană fizică ar fi declarată beneficiar economic.

V. Aprecierea instanței de trimitere

1. Cu privire la noțiunea de „circumstanțe excepționale”

- 19 Pentru a beneficia de restrângerea accesului la datele sale, prevăzută la articolul 15 alineatul 1 din Legea din 2019, beneficiarul economic trebuie să demonstreze că se află în „circumstanțe excepționale”.
- 20 Legiuitorul luxemburghez a transpus noțiunea de „circumstanțe excepționale care urmează să fie stabilite în dreptul intern”, care figurează la articolul 30 alineatul (9) din Directiva 2015/849, prin expresia „circumstanțe excepționale menționate în continuare”, apreciind că „[u]n risc disproporționat, riscul de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare constituie în sine circumstanțe excepționale care pot justifica o cerere de limitare a accesului la informații care figurează în [Registrul beneficiarilor reali]” (avizul Commission de la Justice de la Chambre des Députés [Comisia pentru Justiție din cadrul Camerei Deputaților], care preia în mod identic poziția guvernului exprimată în observațiile la amendamentele guvernului din 8 octombrie 2018).
- 21 Cu toate acestea, instanța de trimitere ridică problema dacă referirea din directivă la precizări care trebuie aduse de dreptul național se poate rezuma în dreptul național la o trimitere „la un risc disproporționat, la riscul de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare”, noțiuni care fac deja parte din condițiile de aplicare a regimului juridic rezultat din dreptul Uniunii, și care sunt consecințele pe care instanța națională trebuie să le deducă eventual din tăcerea din legea sa națională în legătură cu precizările care trebuie aduse noțiunii de „circumstanțe excepționale”.

2. Cu privire la noțiunea de „risc”

- 22 În plus, beneficiarul economic trebuie să demonstreze că accesul la datele sale l-ar expune „unui risc disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare”. Legea de transpunere a reluat aici, în esență, textul articolului 30 alineatul (9) din Directiva 2015/849, cu modificările ulterioare.
- 23 Instanța de trimitere observă însă că noțiunea de risc care trebuie luată în considerare a suferit modificări odată cu adoptarea Directivei 2018/843 de modificare, de la o expunere „riscului de fraudă, răpire, șantaj, violență sau intimidare” la o expunere „unui risc disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare”. Această evoluție, prin adăugarea cerinței „disproporției”, ar putea fi considerată o

înăsprire, în defavoarea beneficiarilor economici, a condițiilor pentru a putea beneficia de limitarea accesului.

- 24 Pe de altă parte, instanța de trimitere observă că, în versiunea în limba franceză a directivei, condiția este enunțată în două forme diferite: este vorba în considerentul (36) despre o expunere „à un risque disproportionné [unui risc disproporționat] – fără ca textul să insereze o virgulă în acest loc – de fraude, d’enlèvement, de chantage, d’extorsion de fonds, de harcèlement, de violence ou d’intimidation [de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare]”, în timp ce articolul 30² evocă la rândul său o expunere „à un risque disproportionné, à un risque de fraude, d’enlèvement, de chantage, d’extorsion, de harcèlement, de violence ou d’intimidation [unui risc disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare]”. Aceeași variație se regăsește în versiunea în limba engleză a directivei³, însă nu și în versiunea în limba germană, de exemplu.
- 25 Această variație ar permite două interpretări posibile. În temeiul primei interpretări, condiția riscului este îndeplinită în cazul în care beneficiarul economic este expus unui risc disproporționat, indiferent de natura acestuia, sau unei serii de alte riscuri specifice (fraudă, răpire, șantaj, extorcare, hărțuire, violență, intimidare), care nu trebuie însă să fie însă disproporționate. În temeiul celei de a doua interpretări, condiția riscului este îndeplinită în cazul în care beneficiarul economic este expus seriei de riscuri menționate mai sus, riscul fiind de fiecare dată specific și disproporționat.
- 26 Întrucât imprecizia textului nu poate fi soluționată prin examinarea discuțiilor pregătitoare pentru adoptarea Directivei 2018/843, aceasta implică o necesitate de interpretare și sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- 27 Definiția noțiunii de „risc” ridică, pe de altă parte, potrivit instanței de trimitere, care citează motivul invocat de WM, problema dacă riscul în discuție trebuie examinat ținând seama numai de persoana beneficiarului economic în relațiile sale cu o persoană juridică specifică în raport cu care acesta este beneficiar economic și pentru care solicită limitarea accesului sau dacă trebuie să se țină seama de relațiile în calitate de beneficiar economic pe care această persoană le are cu alte persoane juridice care ar putea fi de natură să creeze sau să agraveze riscul suportat. Instanța de trimitere consideră că ar putea fi pertinent să se examineze dacă o altă calitate în afara celei de beneficiar economic în cadrul unei alte entități, cum ar fi cea de mandatar social, de salariat sau de partener/soț al beneficiarului economic, al mandatului social sau al unui salariat poate fi luată în considerare pentru a caracteriza riscul.

² Nota traducătorului: este vorba despre articolul 30 din Directiva 2015/849, astfel cum a fost modificat prin Directiva 2018/843. Trimiterea anterioară este la considerentul (36) al Directivei 2018/843.

³ Nota traducătorului: variația menționată se regăsește și în versiunile în limba română ale Directivelor 2015/849 și 2018/843.

- 28 În sfârșit, instanța de trimitere ridică problema, făcând trimitere la argumentația G.I.E LBR, dacă faptul că WM este beneficiar economic al persoanelor juridice care își desfășoară activitatea sub denumirea XN sau cel puțin implicarea sa în aceleași persoane juridice este de notorietate publică ori dacă faptul că această informație este ușor accesibilă pe alte căi decât consultarea registrului beneficiarilor economici produce un efect în beneficiul reclamantului. Prin urmare, ar fi necesar să se adreseze o întrebare Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la acest aspect.

3. Cu privire la noțiunea de risc „disproporționat”

- 29 Instanța de trimitere afirmă că criteriul „disproporției” pare să se aplice în orice caz în vederea aprecierii unei cereri prin care se urmărește limitarea accesului la informațiile referitoare la un beneficiar economic indiferent dacă riscul este general sau specific.
- 30 Aplicarea criteriului invită la o evaluare comparativă a două interese care în egală măsură demne de protecție. Prin urmare, articolul 30 alineatul (9) din Directiva 2015/849 ridică problema stabilirii intereselor aflate în conflict care trebuie protejate în cadrul aplicării acestuia. O primă lectură a dispoziției, în lumina obiectivului subiacent al Directivei 2015/849, conduce la opunerea, pe de o parte, a obiectivului transparenței urmărit de Directiva 2015/849 pentru a favoriza combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului și, pe de altă parte, a protecției integrității fizice, morale și patrimoniale a beneficiarului economic care poate fi afectată de activități de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare săvârșite de terți.
- 31 O a doua lectură ține seama de considerentele directivei care precedă textul normativ și servesc la aprecierea domeniului de aplicare al acesteia. Criteriul disproporției, care lipsește din Directiva 2015/849, a fost introdus prin Directiva 2018/843, în special în considerentul (36) al directivei menționate. Acesta evocă dreptul la respectarea vieții private, ceea ce pare să acopere un domeniu de aplicare în același timp mai larg și mai strict decât aspectele legate de protecția integrității fizice, morale și patrimoniale (avute în vedere prin preocuparea privind prevenirea a unui risc în general și/sau a riscurilor de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare), precum și dreptul la protecția datelor cu caracter personal, ceea ce pare din nou să fie o considerație mai limitată decât protecția integrității fizice, morale și patrimoniale.

VI. Motivarea trimiterii

- 32 Ținând seama de toate considerațiile care precedă și de îndoielile care însoțesc interpretarea articolului 30 alineatul (9) din Directiva (UE) 2015/849, necesară pentru soluționarea litigiului principal, Tribunal d'arrondissement de Luxembourg [Tribunalul Districtual din Luxemburg] sesizează Curtea de Justiție a Uniunii

Europene pentru a se pronunța cu titlu preliminar cu privire la următoarele întrebări.

VII. Întrebările preliminare

33 Întrebarea nr. 1: cu privire la noțiunea de „circumstanțe excepționale”

1) a) Articolul 30 alineatul (9) din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE, în măsura în care condiționează limitarea accesului la informațiile cu privire la beneficiarii economici de existența unor „circumstanțe excepționale care urmează să fie stabilite în dreptul intern”, poate fi interpretat în sensul că permite dreptului național să stabilească noțiunea de „circumstanțe excepționale” numai ca echivalent al „unui risc disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare”, noțiuni care constituie deja o condiție de aplicare a limitării accesului prin redactarea articolului 30 alineatul (9) citat anterior?

1) b) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 1) a) și în ipoteza în care dreptul național de transpunere nu a definit noțiunea de „circumstanțe excepționale” în alt mod decât printr-o trimitere la noțiunile inoperante de „[...] risc disproporționat, risc[...] de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare”, articolul 30 alineatul (9) citat anterior trebuie interpretat în sensul că permite instanței naționale să facă abstracție de condiția „circumstanțelor excepționale” sau trebuie să compenseze carența legiuitorului național prin stabilirea pe cale pretoriană a domeniului de aplicare al noțiunii de „circumstanțe excepționale”? În această din urmă ipoteză, în ceea ce privește, conform formulării articolului 30 alineatul (9) citat anterior, o condiție al cărei conținut este stabilit de dreptul național, este posibil ca Curtea de Justiție a Uniunii Europene să orienteze instanța națională în misiunea sa? În cazul unui răspuns afirmativ la această din urmă întrebare, care sunt liniile directoare care trebuie să orienteze instanța națională la stabilirea conținutului noțiunii de „circumstanțe excepționale”?

34 Întrebarea nr. 2: cu privire la noțiunea de „risc”

2) a) Articolul 30 alineatul (9) din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării

terrorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE, în măsura în care condiționează limitarea accesului la informații cu privire la beneficiarii economici de existența „unui risc disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare”, trebuie interpretat în sensul că se referă la un ansamblu de opt situații, dintre care prima răspunde unui risc general supus condiției disproporției, iar următoarele șapte unor riscuri specifice cărora nu li se aplică condiția disproporției sau în sensul că se referă la un ansamblu de șapte de situații, fiecare dintre acestea răspunzând unui risc specific supus condiției disproporției?

2) b) Articolul 30 alineatul (9) din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE, în măsura în care condiționează limitarea accesului la informații cu privire la beneficiarii economici de existența „unui risc”, trebuie interpretat în sensul că limitează aprecierea existenței și a amplitudinii acestui risc doar la legăturile pe care beneficiarul economic le are cu entitatea juridică în privința căreia acesta solicită în mod specific limitarea accesului la informațiile privind calitatea sa de beneficiar economic sau în sensul că implică luarea în considerare a legăturilor pe care beneficiarul economic în cauză le are cu alte entități juridice? În cazul în care trebuie să se țină seama de legăturile existente cu alte entități juridice, este necesar să se țină seama exclusiv de calitatea de beneficiar economic în raport cu alte entități juridice sau este necesar să se țină seama de orice legătură cu alte entități juridice? În cazul în care trebuie să se țină seama de orice legătură existentă cu alte entități juridice, aprecierea existenței și a amplitudinii riscului este afectată de natura acestei legături?

2) c) Articolul 30 alineatul (9) din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE, în măsura în care condiționează limitarea accesului la informații privind beneficiarii economici de existența „unui risc”, trebuie interpretat în sensul că exclude beneficiul protecției care decurge dintr-o limitare a accesului atunci când aceste informații, respectiv alte elemente invocate de beneficiarul economic pentru a demonstra existența și amploarea „riscului” suportat, sunt accesibile cu ușurință terților prin alte căi de informare?

35 Întrebarea nr. 3: cu privire la noțiunea de risc „disproporționat”

3) Care sunt interesele divergente care trebuie luate în considerare în cadrul aplicării articolului 30 alineatul (9) din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE, în măsura în care condiționează limitarea accesului la informații cu privire la un beneficiar economic de existența unui risc „disproporționat”?

DOCUMENT DE LUCRU